

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D. a Mgr. Václava Trajera v právní věci **žalobce: J. H., IČO ...**, bytem S. 110, K., zastoupeného obecným zmocněncem JUDr. J. V., bytem H. 2812, T., adresou pro doručování M. 633, K. n. V., proti **žalovanému: Krajskému úřadu Ústeckého kraje**, Odbor životního prostředí a zemědělství, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2016, č.j. 702/ZPZ/16/ODV-443.I.1, JID: 165737/2016/KUUK,**

### t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á.
- II. Žádný z účastníků n e m á p r á v o na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého zmocněnce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31.10.2016, č.j. 702/ZPZ/16/ODV-443.I.1, JID: 165737/2016/KUUK, jímž bylo rozhodnutí Magistrátu města Děčín (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 18.1.2016, č.j. MDC/3657/2016, kterým byl schválen manipulační řád pro malou vodní elektrárnu Benešov nad Ploučnicí – Bedřichov, ř. km 12,897, zrušeno a věc byla správnímu orgánu I. stupně vrácena k novému projednání.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se povahou napadeného rozhodnutí v tom směru, zda se nejedná o rozhodnutí, které je z přezkumné činnosti soudu vyloučeno. K přezkoumávání správního rozhodnutí může soud v rámci správního soudnictví totiž přistoupit jen za předpokladu, že není dána překážka, která by mu bránila věcně rozhodnout. Jinak soudu nezbyvá nic jiného než podanou žalobu jako nepřípustnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), usnesením odmítnout. O tom, kdy nastává taková situace, hovoří ustanovení § 68 písm. e) ve vazbě na ustanovení § 70 s.ř.s., které upravuje tzv. kompetenční výluky, tedy úkony správního orgánu, jež nemohou být napadeny žalobou podle ustanovení § 65 a § 66 s. ř. s.

Podle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem

správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Jedná se o tzv. procesní legitimaci. S ohledem na použitou legislativní zkratku lze dovodit, že za rozhodnutí ve smyslu citovaného ustanovení lze považovat pouze takové úkony správního orgánu, jimiž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Hmotněprávně je pak legitimována pouze ta osoba, která byla na svých právech skutečně zkrácena.

V daném případě je soud toho názoru, že žalobou bylo napadeno rozhodnutí správního orgánu, které spadá pod kompetenční výlukou zakotvenou v ust. § 70 písm. a) s.ř.s., tj. že se jedná o rozhodnutí, které není rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s., neboť se jím nezakládají, nemění, neruší či závazně neurčují práva nebo povinnosti.

Jak již bylo zmíněno shora, napadeným rozhodnutím žalovaný zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně a vrátil mu věc k novému projednání. Primárním důvodem pro tento postup bylo zásadní procesní pochybení správního orgánu I. stupně, jenž se náležitě nevypořádal s otázkou, kdo je žadatelem, neboť žádost o schválení manipulačního řádu nebyla podána na předepsaném formuláři, dále nebyl manipulační řád zpracován v souladu s vyhláškou č. 216/2011 Sb., o náležitostech manipulačních řádů a provozních řádů vodních děl (dále jen „vyhláška“), přičemž jednotlivé kapitoly nebyly řazeny dle vyhlášky, a rozhodnutí vykazovalo také formální nedostatky, například nesprávné označení vodoprávního úřadu jako vodoprávního orgánu. Podstatu sporu v projednávaném případě tak představuje posouzení otázky, zda žalobou napadené rozhodnutí žalovaného, jakožto odvolacího orgánu, jímž bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí správního orgánu I. stupně, podléhá přezkumu ve správním soudnictví.

V této souvislosti považuje soud za vhodné poukázat na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31.10.2010, č.j. 9 As 30/2010-219, Sb. NSS č. 544/2010, [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz), z něhož vyplývá, že judikatura správních soudů nepovažuje rozhodnutí správního orgánu druhého stupně, kterým bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a věc mu byla vrácena k dalšímu řízení, za rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. O tom např. svědčí i usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20.2.2013, č.j. 15 A 19/2013-16, v němž bylo uvedeno, že: „*Rozhodnutí, kterým správní orgán II. stupně zruší rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátí k novému projednání a rozhodnutí, není rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s.*“ Vydání rozhodnutí žalovaného má toliko za následek, že se věc vrátí do stádia řízení, jež bude probíhat u správního orgánu prvního stupně, tj. u Magistrátu města Děčín, který o věci znovu rozhodne. Z tohoto důvodu rozhodnutí žalovaného nic nemění na subjektivních veřejných právech žalobce, neboť tímto rozhodnutím se mu s konečnou platností práva a povinnosti nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují. Žalobce tak musí veškerou svou procesní aktivitu směřovat do pokračujícího správního řízení, v němž jediné může uplatňovat námitky týkající se věci samé.

Soud uzavírá, že ze shora uvedených důvodů neshledal rozhodnutí žalovaného rozhodnutím, které by bylo možné považovat za rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. Proto soudu nezbylo než žalobu ve výroku ad I. usnesení podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. jako nepřipustnou odmítnout s odkazem na ustanovení § 68 písm. e) a ustanovení § 70 písm. a) s.ř.s.

Výrok ad II. o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 5. června 2017

**JUDr. Markéta Lehká, Ph.D. v. r.**  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Gabriela Zlatová